Beste voorzitter, college en raadsleden,

Dank dat ik vandaag het woord mag voeren. Het kost mij moeite om hier te staan, omdat ik mij door een fout van de gemeente publiekelijk kwetsbaar voel. Mijn persoonsgegevens zijn gedeeld in een document dat via de gemeenteraad en vervolgens naar een bredere groep belangstellenden is verspreid. Dat voelt alsof ik aan de schandpaal genageld ben. Het is een datalek, en daarmee is opnieuw het vertrouwen in het gemeentebestuur ernstig geschaad.

Op 28 juli werd de raad geïnformeerd over de beslissing op bezwaar tegen de omgevingsvergunning voor het AZC. Een dag later ontvingen geïnteresseerden de stukken via een link. In één van die bestanden stonden de NAW-gegevens van alle 132 bezwaarmakers, plus de namen van bedrijven en vertegenwoordigers. Daarmee lagen onze persoonsgegevens voor 285 ontvangers open en bloot op tafel.

Dit gaat niet om een formaliteit, maar om privacy, veiligheid en vertrouwen. Want wat gebeurt er als mensen in het dorp of op hun werk zien dat iemand bezwaar maakte tegen een AZC? Dat kan leiden tot spanningen of nare situaties.

Toen ik dit op 29 juli wilde melden, was er niemand bereikbaar. Via het KCC werd ik steeds doorverbonden en moest ik genoegen nemen met een terugbelverzoek. Dat is vreemd: een datalek wordt gemeld, maar er bestaat blijkbaar geen protocol om snel te handelen. Dat is zorgwekkend.

Daarna volgde een brief van de burgemeester. Maar dat was een standaardbrief: *“De gemeente betreurt de situatie en biedt haar excuses aan”* en *“U hoeft zelf geen actie te ondernemen.”* Voor ons voelt dat alsof de zaak is afgedaan. Maar dat is ze niet.

Wat mij stoorde, is dat de burgemeester in de media zei: *“De grond zakte onder mijn voeten weg”* en *“ik baal als een stekker.”* Maar het waren niet haar gegevens die openbaar zijn gemaakt. Het waren die van ons, 132 inwoners en bedrijven. Het is ónze grond die wegzakte.

Ook werd al gezegd dat het om een menselijke fout ging. Maar zolang de Autoriteit Persoonsgegevens nog onderzoek doet, kan je dat niet concluderen. Dan moet je zeggen: *“we wachten het onderzoek af.”* Nu lijkt de ernst te worden gebagatelliseerd.

En wat wringt: ons bewonerscollectief riep al op 29 juli op om de gegevens niet te verspreiden. De gemeente deed dat pas op 2 augustus. Weer een gemiste kans.

We zijn inmiddels vier weken verder. Nog steeds geen open communicatie. Alleen die ene brief. Als je nu iets wilt weten, moet je zelf het KCC bellen. Dat is geen dienstverlening, dat is afschuiven.

Waarom is er geen bijeenkomst georganiseerd in Den Hoorn om ons bij te praten en vragen te beantwoorden? Waarom blijft het stil? In Den Haag noemen

ze het stadhuis een ijspaleis. Hier lijkt het alsof we een ijspaleis onder een rieten dak hebben: kil, afstandelijk, zonder warmte en betrokkenheid.

En dit is niet het enige datalek. Bij de vergunning voor de Sterappel, bij een Woo-verzoek over oud-burgemeester Van Hemmen, en bij de Harnaschpolder: telkens zijn persoonsgegevens openbaar gemaakt. Dat zijn geen incidenten meer, dit wijst op een structureel probleem. En dan dringt de vraag zich op: wie draagt hier de verantwoordelijkheid? De burgemeester politiek, of de gemeentesecretaris bestuurlijk?

Voorzitter, raadsleden, vertrouwen win je niet terug met stilzwijgen of standaardbrieven. Vertrouwen win je terug door openheid, transparantie en door in gesprek te gaan met inwoners.

Daarom mijn oproep:

- Organiseer op korte termijn een bijeenkomst in Den Hoorn voor alle bezwaarmakers.
- Wees volledig transparant over de omvang en gevolgen van dit datalek, richting raad én inwoners.
- Stel een protocol op voor de omgang met datalekken, zodat inwoners in de toekomst serieus en snel geholpen worden.

Tot slot. De burgemeester zei: *“Vertrouwen komt te voet en gaat te paard.”* Dat klopt. Maar voor 132 bezwaarmakers is dat vertrouwen inmiddels te paard vertrokken. Het is nu aan u om te laten zien dat dit college en deze raad het waard zijn dat vertrouwen stap voor stap weer op te bouwen.

Dank u wel.